

Hjælp er dobbelt Hjælp, og at det gælder om at faa noget i Øjeblikket. Ligeledes er det urimeligt, at man har nægtet at give Erstatning til Forældre, som forsørges af et Barn, som omkommer. Naar det i Loven er bestemt, at der skal gives Erstatning til den afdødes Ægtefælle og Børn, derunder Stifbørn og Adoptivbørn, som miste deres Forsørgere, saa har man forladt det principielle Grundlag, paa hvilket det oprindelige Regeringsforslag stod, nemlig, at det kun var, hvor der forelaa en retlig Forsørgelsespligt, at man gav Erstatning, og er man gaaet uden for det, er der ikke principielle Grunde, der kunne forsvare, at man ikke ogsaa medtager det Tilfælde, at det er Forældrenes Forsørgere, der omkomme, og da giver Erstatning til Forældrene.

Vi have imidlertid ikke ønsket, at denne Samling skulde løbe til Ende, uden at der blev Lov ud af dette Forslag, og der bliver Fare derfor, hvis vi forlange Sagen henvist til et Fællesudvalg. Vi have derfor besluttet os til at tilraade dette høje Ting at vedtage Lovforslaget, som det foreligger.

Jeg skal blot tillade mig til Slut igen at betone over for den højtærede Minister, at Udvalget forstaar Ordet „Driftsindretninger“ i § 1 saaledes, at det omfatter ikke alene Jærnbaner, men ogsaa Dampfærgerne og de Dampskibe, som drives af Banerne, idet disse maa høre ind under Banernes Driftsindretninger. Dette er ogsaa baade privat og offentlig erkendt af den højtærede Minister. Men jeg vil saa tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han ikke vil drage Omsorg for, at lignende Erstatningsregler slaas fast, enten gennem Koncessioner eller gennem fortsat Lovgivning paa dette Omraade, for de private og de Aktieselskaber, der have Driftsindretninger, der have Dampskibe, med hvilke de befordre Gods og Passagerer fra et Sted til et andet; thi naar vi nu gennem dette Lovforslag have faaet fastslaaet saadanne Erstatningsregler for Banerne, er det dog rimeligt, at lignende Erstatningsregler blive fastsatte for de andre, Aktieselskaber og private, som drive akkurat den samme Forretning. Det er urimeligt, at vi her have saadanne Erstatningsregler f. Eks. for Dampskibet fra Korsør til Kiel, men ikke for Damperen fra Aarhus til Kalundborg og de mange andre Dampskibsselskaber, som befordre Passagerer. Hvis vi ikke faa lignende Regler der, kan det meget let ske, at næste Gang der hænder en Ulykke, hænder den paa et Om-

raade, som ligger uden for Begrænsningen for dette Lovforslag, og saa vilde det se højest mærkeligt ud, at der ingen Erstatningsregler gjaldt, saa vilde det træde grelt frem, at denne Lovgivning i Virkeligheden er uden Hoved og Hale.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Jeg skal udtale min Anerkendelse af, at det ærede Udvalg har sluttet sig til den Affattelse af Lovforslaget, som Landstinget har givet det, og derved muliggjort Lovforslagets Ophøjelse til Lov i denne Samling. Den ærede Ordførers Raisonnementer med Hensyn til de foretagne Forandringer skal jeg ikke komme nærmere ind paa. De ere tidligere tilstrækkelig debatterede og Skævheden i dem tilstrækkelig paavist. Jeg skal derfor kun besvare den ærede Ordførers Forespørgsel til mig om Overførelsen af de her vedtagne Regler paa private Dampskibsforbindelser, der drives af Enkeltmand eller af Aktieselskaber. Jeg forstod den ærede Ordfører, som om han mente, at der ved Koncessioner eller paa anden Maade fra Statens Side skulde kunne skaffes Sikkerhed for, at disse Regler indføres, men jeg ved ikke ret hvorfor, da det ikke mig bekendt er afhængigt af Koncession fra Statens Side at paabegynde saadanne Dampskibsforbindelser rundt omkring her i Landet. For saa vidt det skulde gælde subventionerede Router som Kalundborg- og Aarhus-Routen, vil den Omstændighed, at man paalagde private Dampskibsselskaber at overtage en Garanti for Erstatning paa samme Maade, som det skal ske efter det nærværende Lovforslag, kunne medføre, at vedkommende Selskab forlangte en Forhøjelse af Statens Subvention, saa at det altsaa blev Staten, der kom til at betale Forsikringen. Forstaaelsen af Udtrykket „Driftsindretninger“ blev jo drøftet til 3dje Behandling, da vi sidst havde Sagen til Behandling, og jeg kan henvise til mine Udtalelser den Gang. Hvorvidt den Fortolkning, som den ærede Ordfører — jeg ved ikke om paa egne eller Udvalgets Vegne — vilde slaa fast, ogsaa vil kunne gennemføres i Praksis, skal jeg ikke udtale mig om. Det afhænger af, hvorledes Domstolene ville fortolke Loven. Noget andet er naturligvis, hvorledes man fra Statsbanernes Side vil fortolke den, og i den Henseende kan den Mening jo ganske vist være vejledende, som man her har lagt ind i Ordene. Men jeg maa dog tage det Forbehold, at det kun er en Fortolkning, som kommer fra dette Ting og fra dette Tings Udvalg.